

erstatning for boringer, der er forurene, og det er flot; vi kan give støtte til etablering af rørdninger til fremskaffelse af vand fra andre vandforsyninger; vi kan give støtte til rensning i en overgangsperiode, hvor anden vandforsyning ikke er praktisk eller økonomisk mulig, og det er fint; vi kan give støtte til etablering af afværgeboringer, som desværre er nødvendige nogle steder, og vi kan give støtte til kontrol og overvågning af vandkvaliteten i indvindingsoplande eller – og det er nok så vigtigt – andre foranstaltninger, der kan sikre decentral vandforsyning i det åbne land, f.eks. ændring af dyrkningspraksis i indvindingsoplandet eller fjernelse af forurening. Det er det, vi kan med Vandfonden, og det er vi stolte af i Det Radikale Venstre og i den regering, som vi er en del af.

Og vedrørende forsøg med parallel vandforsyning kan jeg ikke overskue helt præcist, hvad konsekvenserne kan være af at lave det. Men jeg ved, det er rasende dyrt, så hvis man kunne bruge pengene til noget andet, f.eks. til at forebygge miljøproblemer, var det langt bedre.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu er det jo sådan, at regeringen allerede har været ude og hente de grønne afgifter én gang: 1 kr. pr. m³ i 1994, 2 kr. i 1995, 3 kr. i 1996, 4 kr. i 1997 og 5 kr. i 1998, og så får vi lige en spildevandsafgift den 1. januar 1997.

Men sagen er jo, at man slet ikke bruger de penge, man opkræver. Hvis man virkelig ville gøre noget for landdistrikterne, sagde man: Vi glemmer det, vi laver slet ikke den statsafgift, men i stedet for kan I få pengene til at lave miljø for.

Sandheden er jo, at regeringen opkræver langt mere end 25 mio. kr. Men de 25 mio. kr. er alt, hvad regeringen vil give befolkningen tilbage, samtidig med at den siger her fra Folketingets talerstol, at den kæmper en heroisk kamp for landdistrikterne. Nej, den pålægger dem en række byrder, som de havde større mulighed for selv at løse. Det er sandheden, og det skulle den indrømme, så alle kunne se, at landdistrikterne var bedre hjulpet med nogle, der i stedet for at belæge dem med afgifter gav dem valgfrie muligheder for selv at løse deres problemer.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Niels Jørgen Langkilde for en kort bemærkning, derefter fru Elsebeth Gerner Nielsen, og så går jeg videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål: Hvad er det, man kan med denne her ordning, som man ikke kan i dag? Og jeg fik ikke svar på spørgsmålet: Hvad er det, Det Radikale Venstre har imod små erhvervsdrivende? Hvorfor må de ikke få støtte?

Med hensyn til at få et parallelt vandforsyningssystem – hvis der nu er nogle, der gerne vil have det – er det faktisk det, vi opfordrer til. Vi opfordrer til, at man bruger regnvandet, bruger faskiner osv. Hvorfor vil Det Radikale Venstre ikke spille med her? Det virker bare selvmodsigende. Det kan godt være, det er dyrt, men lad dog nogle få lov til at eksperimentere, når man siger, det er det, man gerne vil. Hvorfor vil man ikke, hvis der er nogle økologer, der har lyst til det, eller nogle ingeniører eller dem, vi har haft på besøg i udvalget? Hvorfor dog ikke lade dem eksperimentere og bruge nogle af pengene på den måde? Det kunne der da ikke ske nogen skade ved.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Spildevandsafgiften er en del af skattereformen fra 1994, og derfor kommer de penge, vi får ind i spildevandsafgift, den danske befolkning til gavn i form af reducerede marginalsatter. Det vil altså sige, at pengene er betalt tilbage, hvis vi skal blive i den terminologi.

Hvad angår mulighederne for at lave en parallel vandforsyning, kan jeg ikke se, hvorfor vi skal bruge penge til det, når vi står med så begrænsede midler. Desværre er det jo ikke en stor fond, så vi må prioritere og finde ud af, hvor er det vigtigst at sætte ind, og vores synspunkt er, at det er allervigtigst at sætte ind over for den decentrale vandforsyning, sikre de små vandboringer og sikre fællesskabets vandforsyning.

Og med hensyn til de små virksomheder har de jo den fordel – i modsætning til den almindelige forbruger – at de kan trække udgifterne fra, hvis de skulle komme i den situation, at de har problemer med at få vand. Igen: Det handler om, at vi skal prioritere, og at statskassen ikke kan finansiere alt.

Aage Brusgaard (FP):

Som det jo tydeligt fremgår af lovforslaget, er der tale om et forlig, og det er af rent formelle grunde, det i det hele taget er på dagsordenen.